

Metodyka i Techniki Programowania II

Katedra Telekomunikacji, EiT

dr inż. Jarosław Bułat (c)

kwant@agh.edu.pl

Plan prezentacji

- Programowanie uogólnione (generyczne)
- Biblioteka standardowa STL
- Vector, ...
- Wersje standardu C++ Przyszłość języka

programowanie generyczne, szablony


```
int add(int x1, int x2){
  return x1+x2;
}
```

```
» C++ jest stało-typowany
```

» Zmienne muszą mieć typ

```
int main(){
   cout << add(2, 3) << endl;
   cout << add(0.1,0.3) << endl;
}</pre>
```



```
int add(int x1, int x2){
  return x1+x2;
int main(){
  cout << add(2, 3) << endl;
  cout << add(0.1,0.3) << endl;
```

- » C++ jest stało-typowany
- » Zmienne muszą mieć typ
- » Rezultat:
 - 5 \leftarrow ok
 - 0 ← błąd !!!
- » Dlaczego błąd???


```
int add(int x1, int x2){
  return x1+x2;
int main(){
  cout << add(2, 3) << endl;
  cout << add(0.1,0.3) << endl;
```

- » C++ jest stało-typowany
- » Zmienne muszą mieć typ
- » Rezultat:
 - 5 \leftarrow ok
 - 0 ← błąd !!!
- » Dlaczego błąd????
 - konwersja double->int
 (zaokrąglenie w dół odcięcie części ułamkowej)
 - przypomnienie:literał 0.1 w kodzie źródłowym C++ jest typu double a nie float


```
int add(int x1, int x2){
  return x1+x2;
double add(double x1, double x2){
  return x1+x2;
int main(){
  cout << add(2, 3) << endl;
  cout << add(0.1,0.3) << endl;
```

- C++ jest stało-typowany
- » Zmienne muszą mieć typ
- » Rezultat:
 - 5 \leftarrow ok
 - 0.4 \leftarrow ok


```
int add(int x1, int x2){
  return x1+x2;
double add(double x1, double x2){
  return x1+x2;
int main(){
  cout << add(2, 3) << endl;
  cout << add(0.1,0.3) << endl;
```

- » C++ jest stało-typowany
- » Zmienne muszą mieć typ
- » Rezultat:
 - 5 \leftarrow ok
 - 0.4 \leftarrow ok
- » Użyłem przeciążenia


```
int add(int x1, int x2){
  return x1+x2;
double add(double x1, double x2){
  return x1+x2;
int main(){
  cout << add(2, 3) << endl;
  cout << add(0.1,0.3) << endl;
```

- C++ jest stało-typowany
- » Zmienne muszą mieć typ
- » Rezultat:
 - 5 \leftarrow ok
 - 0.4 \leftarrow ok
- » Użyłem przeciążenia
- » Na etapie kompilacji, wybierana jest inna implementacja dla:
 - int


```
int add(int x1, int x2){
  return x1+x2;
double add(double x1, double x2){
  return x1+x2;
int main(){
  cout << add(2, 3) << endl;
  cout << add(0.1,0.3) << endl;
```

- » C++ jest stało-typowany
- » Zmienne muszą mieć typ
- » Rezultat:
 - 5 \leftarrow ok
 - 0.4 \leftarrow ok
- » Użyłem przeciążenia
- » Na etapie kompilacji, wybierana jest inna implementacja dla:
 - int
 - double


```
int add(int x1, int x2){
  return x1+x2;
double add(double x1, double x2){
  return x1+x2;
int main(){
  cout << add(2, 3) << endl;
  cout << add(0.1,0.3) << endl;
```

- » C++ jest stało-typowany
- » Zmienne muszą mieć typ
- » Rezultat:
 - 5 \leftarrow ok
 - 0.4 \leftarrow ok
- » Użyłem przeciążenia
- » Na etapie kompilacji, wybierana jest inna implementacja dla:
 - int
 - double
- » A co z innymi typami?
- » Operator+ jest zdefiniowany również dla innych typów

- » Projektowanie kodu niezależnie od typów danych na których algorytm będzie operował - dlatego "uogólnione"
- » C++ jest statycznie typowany (zmienna musi mieć typ)
- » Możliwość pisania generycznego wymaga więc specjalnej funkcjonalności: szablon (ang. template)
- » Szablon:
 - kod używający abstrakcyjny typ danych
 - właściwy typ danych (np. int) jest wstawiany podczas kompilacji w zależności od sposobu wykorzystania, następuje następuje wtedy konkretyzacja szablonu (ang. template instantiation)
- » Przykład: algorytm sortowania

- » Programowanie generyczne to następny poziom abstrakcji
- » Zalety:
 - pozwala skupić się na algorytmie
 - zmniejsza objętość programu (nie trzeba implementować tego samego algorytmu dla różnych typów danych)
- » Wady: w C++ szablony działają trochę jak preprocesor
 - w przypadku błędu kompilator często wskazuje błąd w bibliotece a nie w implementowanym kodzie
 - komunikaty błędów są bardzo nieczytelne
 - kod szablonu musi być pliku nagłówkowym jest konkretyzowany podczas użycia (trudno zrobić bibliotekę)

Dodawanie szablonem

zamiast przeciążenia add(...)


```
int add(int x1, int x2){
  return x1+x2;
double add(double x1, double x2){
  return x1+x2;
int main(){
  cout << add(2, 3) << endl;
  cout << add(0.1,0.3) << endl;
```

oryginalny kod →


```
template <class T>
T add(T x1, T x2){
  return x1+x2;
int main(){
  cout << add(2, 3) << endl;
  cout << add(0.1, 0.3) << endl;
```

```
int add(int x1, int x2){
  return x1+x2;
double add(double x1, double x2){
  return x1+x2;
int main(){
  cout << add(2, 3) << endl;
  cout << add(0.1,0.3) << endl;
```

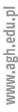


```
template <class T>
T add(T x1, T x2){
  return x1+x2;
}
```

```
» Rezultat:
```

```
5 ← ok0.4 ← ok
```

```
int main(){
   cout << add(2, 3) << endl;
   cout << add(0.1, 0.3) << endl;
}</pre>
```



```
template <class T>
T add(T x1, T x2){
  return x1+x2;
int main(){
  cout \ll add(2, 3) \ll endl;
  cout << add(0.1, 0.3) << endl;
```

```
» Rezultat:
```

```
- 5 \leftarrow ok - 0.4 \leftarrow ok
```

» Można stosować wymiennie:

```
<class T>
<typename T>
```

- » T Type (konwencja)
- » T generyczny typ, który zostanie skonkretyzowany podczas kompilacji


```
template <class T>
                                             Operator <a href="mailto:typeid(...">typeid(...)</a> pozwala
T add(T x1, T x2){
                                             sprawdzić jakiego typu jest
  cout << typeid(x1).name();</pre>
  return x1+x2;
                                             zmienna
                                             Wywołuję funkcję add 3 razy z
                                             argumentami:
                                                   int
int main(){
                                                   double
  add(2, 3);
                                                   float
  add(0.1, 0.3);
  add(0.1f, 0.3f);
```



```
template <class T>
T add(T x1, T x2){
  cout << typeid(x1).name();</pre>
  return x1+x2;
int main(){
  add(2, 3);
  add(0.1, 0.3); —
                                             >>
  add(0.1f, 0.3f); -
```

- » Operator typeid(...) pozwala sprawdzić jakiego typu jest zmienna
- » Wywołuję funkcję add 3 razy z argumentami:
 - int
 - double
 - float

Rezultat:

- ___
- d
- f


```
template <class T>
T add(T x1, T x2){
  return x1+x2;
int main(){
  cout << add(2, 3) << endl;
  cout << add(0.1, 0.3) << endl;
```

- » Można napisać kod generyczny
- » Algorytm add(...) jest napisany "bez typów", czyli dla wszystkich typów argumentów
- » Kompilator na podstawie szablonu utworzy dwie definicje funkcji add()


```
int add(int x1, int x2){
    return x1+x2;
}
```

```
int main(){
   cout << add(2, 3) << endl;
   cout << add(0.1, 0.3) << endl;
}</pre>
```

- » Można napisać kod generyczny
- » Algorytm add(...) jest napisany "bez typów", czyli dla wszystkich typów argumentów
- » Kompilator na podstawie szablonu utworzy dwie definicje funkcji add()


```
int add(int x1, int x2){
  return x1+x2;
double add(double x1, double x2){
  return x1+x2;
int main(){
  cout << add(2, 3) << endl;
  cout << add(0.1, 0.3) << endl;
```

- » Można napisać kod generyczny
- » Algorytm add(...) jest napisany "bez typów", czyli dla wszystkich typów argumentów
- » Kompilator na podstawie szablonu utworzy dwie definicje funkcji add()

Szablony - wnioski

```
int add(int x1, int x2){
  return x1+x2;
double add(double x1, double x2){
  return x1+x2;
int main(){
  cout << add(2, 3) << endl;
  cout << add(0.1, 0.3) << endl;
```

- » Zaawansowany preprocesor
- » Zmniejsza ilość kodu (kompilator sam sobie generuje)
- » Kod generowany podczas użycia funkcji add() - kompilacji programu używającego add()
- » Kod zadziała dlatego każdego typu posiadającego Operator+

Zasięg, mieszanie typów


```
template < class T>
T add(T x1, T x2){
  return x1+x2;
int main(){
  add(2, 3);
  add(0.1, 0.3);
  add(0.1f, 0.3f);
```

» Zasięg T jest ograniczony w tym przypadku do funkcji add

Szablony - zasięg

```
template < class T>
T add(T x1, T x2){
  return x1+x2;
int main(){
  Tx:
  add(2, 3);
  add(0.1, 0.3);
  add(0.1f, 0.3f);
```

- » Zasięg T jest ograniczony w tym przypadku do funkcji add
- » Próba deklaracji zmiennej x skończy się błędem:

error: 'T' was not declared in this scope

Szablony - wiele

```
template <class T, class W>
bool add(T x1, W x2){
   if (x1 < x2){
     return true;
   } else {
     return false;
   }
}</pre>
```

 Można użyć dowolnej ilości różnego typu zmiennych

Szablon klasy


```
template <class T>
class Vector {
    T x1_, x2_;
public:
    Vector(T x1, T x2);
};
int main(){
    Vector <int> v(1, 2);
}
```

W klasie Vector, komponenty mogą być lub mogą używać typu T


```
template <class T>
class Vector {
    T x1_, x2_;
public:
    Vector(T x1, T x2);
};
int main(){
    Vector<int> v(1, 2);
}
```

- » W klasie Vector, komponenty mogą być lub mogą używać typu T
- » Podczas tworzenia obiektu danej klasy należy ustalić (skonkretyzować) typ T
- » Dlaczego kompilator sam tego nie wymyśli???


```
template <class T>
class Vector {
    T x1_, x2_;
public:
    Vector(T x1, T x2);
};
int main(){
    Vector v(1, 2);
}
```

- » W klasie Vector, komponenty mogą być lub mogą używać typu T
- Podczas tworzenia obiektu danej klasy należy ustalić (skonkretyzować) typ T
- » Dlaczego kompilator sam tego nie wymyśli???
 - dla obiektu v kompilator potrafi ustalić typ


```
template <class T>
class Vector {
  T x1_, x2_;
public:
  Vector(T x1, T x2);
};
int main(){
  Vector v(1, 2);
  Vector x;
```

- » W klasie Vector, komponenty mogą być lub mogą używać typu T
- Podczas tworzenia obiektu danej klasy należy ustalić (skonkretyzować) typ T
- » Dlaczego kompilator sam tego nie wymyśli???
 - dla obiektu v kompilator potrafi ustalić typ
 - dla obiektu x kompilator nie zna intencji programisty


```
template <class T>
class Vector {
  T x1_, x2_;
public:
  Vector(T x1, T x2);
};
template <class T>
Vector<T>::Vector(T x1, T x2):
  x1_{x1}, x2_{x2}
```

- » Definicja metody (konstruktora)
- Zwrócić uwagę na sposób definiowania zasięgu


```
template <class T>
class Vector {
  T x1_, x2_;
public:
  Vector(T x1, T x2);
  T add(T x1, T x2);
template <class T>
Vector<T>::Vector(T x1, T x2):
  x1 (x1), x2_(x2){
template <class T>
TVector<T>::add(T x1, T x2){
  return x1+x2;
```

- Definicja metody (konstruktora)
- » Zwrócić uwagę na sposób definiowania zasięgu
- » Definicja metody add(...) zwracającej wartość typu T

Zmiana typu szablonu "w locie"

jest niemożliwa !!!!


```
template <class T>
class Print {
public:
  void stdout(T x);
};
template <class T>
void Print<T>::stdout(T x){
  cout << x << endl:
int main(){
  Print<int> p;
  p.stdout(3);
```

» Klasa Print z jedną metodą drukującą na stdout otrzymany argument


```
template <class T>
class Print {
public:
  void stdout(T x);
};
template <class T>
void Print<T>::stdout(T x){
  cout << x << endl:
int main(){
  Print<int> p;
  p.stdout(3);
```

- » Klasa Print z jedną metodą drukującą na stdout otrzymany argument
- » Podczas deklaracji obiekt został
 skonkretyzowany na typ int
 » Działa, wynik: "3"


```
template <class T>
class Print {
public:
  void stdout(T x);
template <class T>
void Print<T>::stdout(T x){
  cout << x << endl:
int main(){
  Print<int> p;
  p.stdout(3);
  p.stdout(3.14);
```

- » Klasa Print z jedną metodą drukującą na stdout otrzymany argument
- Podczas deklaracji obiekt zostałskonkretyzowany na typ **int**
 - Działa, wynik: "3"
 - Próba zmiany typu na double:
 - ostrzeżenie kompilatora
 - wynik: "3", zamiast "3.14"
 - Cała klasa (w tym składowe) została skonkretyzowana na typ **int** i tego już się nie da zmienić


```
template <class T>
class Print {
public:
  void stdout(T x);
};
template <class T>
void Print<T>::stdout(T x){
  cout << x << endl:
int main(){
  Print<int> p;
  p.stdout(3);
  Print<double> pd;
  pd.stdout(3.14);
```

- » Można powołać dwa obiekty, który skonkretyzują się na różne typy:
 - <int>p
 - <double>pd
- » Wynik (oczekiwany):
 - **–** 3
 - 3.14
- » p.stdout() zostało skompilowane jako typ int
- » pd.stdout() zostało skompilowane jako typ double

Specjalizacja typu


```
template <class T>
T add(T x1, T x2){
    return x1+x2;
}

int main(){
    cout << add(2, 3) << endl;
    cout << add(0.1, 0.3) << endl;
    cout << add(0.1f, 0.3f) << endl;
}</pre>
```

- » Przykład add(...)
- » Czy to muszą być liczby?!?


```
template <class T>
T add(T x1, T x2)
  return x1+x2;
int main(){
  cout \ll add(2, 3) \ll endl;
  cout << add(0.1, 0.3) << endl;
  cout << add(0.1f, 0.3f) << endl;
  string x("abc"), y("def");
  cout << add(x, y) << endl;
```

- Przykład add(...)
- » Operator+ jest przeciążony na typie string i powoduje "połączenie" (ang. concatenation) napisów.
- » Rezultat:
 - 5
 - -0.4
 - -0.4
 - abcdef


```
struct vector{
  double a, b;
};
template <class T>
T add(T x1, T x2)
  return x1+x2;
int main(){
  vector x1 = \{1, 2\};
  vector x2 = \{3,4\};
  vector x3 = add(x1, x2);
```

- "Nieobsługiwany" typ zmiennych
- » Zdefiniowałem własny typ
- » Próbuję go użyć na jako argument funkcji add(...) ale kończy się to katastrofą


```
struct vector{
  double a, b;
};
template <class T>
T add(T x1, T x2){
  return x1+x2;
int main(){
  vector x1 = \{1, 2\};
  vector x^2 = \{3,4\};
  vector x3 = add(x1, x2);
```

- "Nieobsługiwany" typ zmiennych
- » Zdefiniowałem własny typ
- » Próbuję go użyć na jako argument funkcji add(...) ale kończy się to katastrofą
- » Nie ma operator+ dla struct vector
- » Rozwiązania:
 - przeciążyć operator
 - specjalizować szablon


```
struct vector{
  double a, b;
};
template <class T>
T \text{ add}(T x1, T x2)
  return x1+x2;
template<>
vector add<>(vector x1, vector x2){
  vector y;
  y.a = x1.a + x2.a;
  y.b = x1.b + x2.b;
  return y;
```

» Specjalizacja:

- dostarczenie ogólnego szablonu
- dostarczenie osobnej implementacji dla konkretnego typu


```
struct vector{
  double a, b;
};
template <class T>
T add(T x1, T x2){
  return x1+x2;
template<>
vector add<>(vector x1, vector x2){
  vector y;
  y.a = x1.a + x2.a;
  y.b = x1.b + x2.b;
  return y;
```

- » Specjalizacja:
 - dostarczenie ogólnego szablonu
 - dostarczenie osobnej implementacji dla konkretnego typu
- » Zwrócić uwagę na puste klamerki szablonu!!!
- Zamiast przeciążać operator+ dla typu vector, wykonałem specjalną implementację
- » Specjalizować można zarówno funkcje jak i klasy

Błędy podczas kompilacji

. . .


```
struct vector{
   double a, b;
};
template <class T>
T \text{ add}(T \times 1, T \times 2)
   return x1+x2;
int main(){
   vector x1 = \{1, 2\};
   vector x2 = \{3,4\};
   cout << add(x1, x2) << endl;
```

» "g++ ex.cc" produkuje komunikat błędu który ma: 280 linii i 23000 znaków !!!


```
struct vector{
   double a, b;
template <class T>
T \text{ add}(T \times 1, T \times 2)
   return x1+x2;
int main(){
   vector x1 = \{1, 2\};
   vector x2 = \{3,4\};
   cout << add(x1, x2) << endl;
```

» "g++ ex.cc" produkuje komunikat błędu który ma: 280 linii i 23000 znaków !!!


```
struct vector{
  double a, b;
};
template <class T>
T add(T x1, T x2)
  return x1+x2;
int main(){
  vector x1 = \{1, 2\};
  vector x2 = \{3,4\};
  cout << add(x1, x2) << endl;
```

- "g++ ex.cc" produkuje komunikat błędu który ma:
 280 linii i 23000 znaków !!!
- » Dlaczego?
- » W skomplikowanej bibliotece zmieniłeś typ zmiennej w tysiącach miejsc na nieobsługiwany


```
struct vector{
  double a, b;
};
template <class T>
T add(T x1, T x2)
  return x1+x2;
int main(){
  vector x1 = \{1, 2\};
  vector x2 = \{3,4\};
  cout << add(x1, x2) << endl;
```

```
"g++ ex.cc" produkuje komunikat błędu który ma:
280 linii i 23000 znaków !!!
```

- » Dlaczego?
- » W skomplikowanej bibliotece zmieniłeś typ zmiennej w tysiącach miejsc na nieobsługiwany
- Na: stackexchange.com znalazłem challange na kod który generuje najdłuższy błąd kompilatora ;-)

Programowanie uogólnione

- » Zmienna **auto** w C++11 może zastąpić niektóre szablony
- » Rozwinięciem szablonów są koncepty
 - wyeliminowanie części wad szablonów
 - jeszcze bardziej generyczne podejście
 - poprawienie diagnostyki błędów (kompilator)
 - C++17
- » W C++ jest wiele innych przykładów programowania uogólnionego, nazywanego jeszcze bardziej ogólnie: meta programowaniem
- » Meta programowanie to na przykład modyfikacja (uzupełnienie) kodu programu w trakcie kompilacji lub nawet działania

A to wszystko był wstęp do STL Standard Template Library

STL - co to jest?

- » Zbiór **kontenerów** (kolekcji), algorytmów, iteratorów
- » Kontener to rodzaj struktury danych służący do przechowywania danych (tego samego typu)
- » Lepsze od tablicy, mają wiele udogodnień:
 - możliwość dodawania/usuwania
 - możliwość zmiany rozmiaru
 - dostęp na wiele sposobów
 - ułatwienia: podawanie długości, wyszukiwanie, sortowanie, etc...
- » STL wchodzi w zakres biblioteki standardowej (dostępna w każdej* implementacji gcc)

www.agh.edu.pl

STL - kontenery

» **list** lista

» vector tablica (można dodawać na końcu)

» deque tablica podwójnie kończona (można dodawać

elementy z obu końców)

» bitset tablica bitowa

» set uporządkowany zbiór unikalnych wartości

» multiset uporządkowany zbiór wartości

» map mapa poszukiwań

» multimap wielokrotna mapa poszukiwań

STL - właściwości?

- » Jest biblioteką **generyczną**, prawie każdy komponent jest szablonem (może operować na dowolnym typie danych)
- » Najważniejsze są kontenery, są profilowane pod różne zastosowania
- » Vector trzyma obiekty w ciągłej przestrzeni pamięci
 - kompatybilne z C, szybki, swobodny dostęp
 - wstawienie elementu kosztowne
- » List jest listą łączoną, nie gwarantuje ciągłej przestrzeni pamięci
 - wstawienie/usunięcie elementu jest szybkie
 - nie da się indeksować jak tablicę

#include<iostream> #include<vector> using namespace std; int main(){ vector<int> v(10); for (size_t i=0; i<10; ++i){ V[i] = i; cout << v[i] << endl;

» Wymaga dołączenia nagłówka


```
#include<iostream>
#include<vector>
using namespace std;
int main(){
  vector<int> v(10);
  for (size t = 0; i < 10; ++i){
     V[i] = i;
     cout << v[i] << endl;
```

- » Wymaga dołączenia nagłówka
- » Znajduje się w przestrzeni nazw std, więc warto ją dołączyć żeby nie pisać std::vector


```
#include<iostream>
#include<vector>
using namespace std;
int main(){
  vector<int> v(10);
  for (size t = 0; i < 10; ++i){
     v[i] = i;
     cout << v[i] << endl;
```

- » Wymaga dołączenia nagłówka
- » Znajduje się w przestrzeni nazw std, więc warto ją dołączyć żeby nie pisać std::vector
- » Jest to szablon


```
#include<iostream>
#include<vector>
using namespace std;
int main(){
  vector<int> v(10);
  for (size t = 0; i < 10; ++i){
     v[i] = i;
     cout << v[i] << endl;
```

- » Wymaga dołączenia nagłówka
- » Znajduje się w przestrzeni nazw std, więc warto ją dołączyć żeby nie pisać std::vector
- » Jest to szablon
- » v będzie obiektem klasy vector na typie int


```
#include<iostream>
#include<vector>
using namespace std;
int main(){
  vector<int> v(10);
  for (size t = 0; i < 10; ++i){
     v[i] = i;
     cout << v[i] << endl;
```

- » Wymaga dołączenia nagłówka
- » Znajduje się w przestrzeni nazw std, więc warto ją dołączyć żeby nie pisać std::vector
- » Jest to szablon
- » v będzie obiektem klasy vector na typie int
- » Kontener v będzie zawierał 10 elementów typu int


```
#include<iostream>
#include<vector>
using namespace std;
int main(){
  vector<int> v(10);
  for (size t = 0; i < 10; ++i){
     v[i] = i;
     cout << v[i] << endl;
```

- » Wymaga dołączenia nagłówka
- » Znajduje się w przestrzeni nazw std, więc warto ją dołączyć żeby nie pisać std::vector
- » Jest to szablon
- » v będzie obiektem klasy vector na typie int
- » Kontener v będzie zawierał 10 elementów typu int
- » Po wyjściu z zasięgu zostanie usunięty jak zmienna automatyczna

» Pusty wektor

```
#include<iostream>
#include<vector>
using namespace std;
int main(){
  vector<int> v;
  for (size_t i=0; i<10; ++i){
     v.push_back(i);
  for (size_t i=0; i<10; ++i){
     cout << v[i] << endl;
```



```
#include<iostream>
#include<vector>
using namespace std;
int main(){
  vector<int> v;
  for (size_t i=0; i<10; ++i){
     v.push back(i);
  for (size_t i=0; i<10; ++i){
     cout << v[i] << endl;
```

- » Pusty wektor
- » Metodą push_back(...) dodaję na końcu nowe elementy


```
#include<iostream>
#include<vector>
using namespace std;
int main(){
  vector<int> v:
  for (size t = 0; i < 10; ++i){
     v.push back(i);
  for (size_t i=0; i<10; ++i){
     cout << v[i] << endl;
```

- » Pusty wektor
- » Metodą push_back(...) dodaję na końcu nowe elementy
- » Rozmiar wektora się zmienia!!!
- » Nareszcie dynamiczne tablice!!!


```
#include<iostream>
#include<vector>
using namespace std;
int main(){
  vector<int> v:
  for (size t = 0; i < 10; ++i){
     v.push back(i);
  for (size t = 0; i < 10; ++i){
     cout << v[i] << endl;
```

- » Pusty wektor
- » Metodą push_back(...) dodaję na końcu nowe elementy
- » Rozmiar wektora się zmienia!!!
- » Nareszcie dynamiczne tablice!!!
- » Nadal mogę korzystać z wektora jak z tablicy - przeciążony operator[]


```
int main(){
    vector<int> v;

for (size_t i=0; i<10; ++i){
    v.push_back(i);
    cout << v.size() << endl;
    }
}</pre>
```

» Metoda size() podaje liczbę elementów w wektorze


```
int main(){
  vector<int> v:
  for (size t = 0; i < 10; ++i){
     v.push back(i);
     cout << v.size() << endl;
 for (size t i=0; i<v.size(); ++i){
     cout << v.at(i) << endl;
```

- » Metoda size() podaje liczbę elementów w wektorze
- » Rezultat: **1**, 2, 3, ..., 10
- » Metoda size() umożliwia wygodne iterowanie po całej zawartości bez przechowywania aktualnej liczby elementów!!!


```
int main(){
  vector<int> v:
  for (size t = 0; i < 10; ++i){
     v.push back(i);
     cout << v.size() << endl;
 for (size t i=0; i<v.size(); ++i){
     cout << v.at(i) << endl:
```

- » Metoda size() podaje liczbę elementów w wektorze
- » Rezultat: **1**, 2, 3, ..., 10
- » Metoda size() umożliwia wygodne iterowanie po całej zawartości bez przechowywania aktualnej liczby elementów!!!
- » Indeksowanie elementów metodą at(...) sprawdza granice


```
int main(){
  vector<int> v:
  for (size t = 0; i < 10; ++i){
     v.push back(i);
     cout << v.size() << endl;
 for (size t i=0; i<v.size(); ++i){
     cout << v.at(i) << endl:
```

- » Metoda size() podaje liczbę elementów w wektorze
- » Rezultat: **1**, 2, 3, ..., 10
- » Metoda size() umożliwia wygodne iterowanie po całej zawartości bez przechowywania aktualnej liczby elementów!!!
- » Indeksowanie elementów metodą at(...) sprawdza granice
- » Semantycznie błędny kod v.at(v.size()) nie spowoduje błędu adresowania

STL - Vector - przykłady

```
.front()
               dostęp do pierwszego elementu
.data()
               zwraca wskaźnik do danych - tablica C
.empty()
               ==true jeżeli pusta tablica
.reserve()
               prealokuje miejsce na dane (szybkość!)
.capacity()
               zwraca ilość prealokowanego miejsca
.shrink to fit() redukuje zużycie pamięci
.insert()
               wstawia w dowolne miejsce nowy element
.erase()
           usuwa dowolny element z wektora
.clear()
               usuwa wszystkie elementy
.push_back() dodaje na końcu element
.pop_back()
               usuwa element z końca
```

. . .

Ile wersji C++ mamy?

g++ **5.4.0** 20160609

» flaga -std=c++98 pozwala wybrać wersję języka (dialektu)

```
– gnu++98 GNU dialect of -std=c++98 default
```

- » dialekt GNU to ISO + rozszerzenia standardu
- » Intel, clang, VisualC++ (MS) implementują ISO + własne rozszerzenia


```
ISO/IEC 14882:1998[20]
   1998
                                     C + + 98
>>
          ISO/IEC 14882:2003[21]
  2003
                                     C + + 03
  2011
          ISO/IEC 14882:2011[22]
                                     C++11
          ISO/IEC 14882:2014[23]
  2014
                                     C++14
          ISO/IEC 14882:2017[8]
  2017
                                     C++17
>>
  2020
          w trakcie prac
                                     C++20
```

» Współczesne kompilatory implementują w całości C++11, nowsze wersje są zazwyczaj częściowo wspierane


```
ISO/IEC 14882:1998[20]
1998
                                 C + + 98
       ISO/IEC 14882:2003[21]
2003
                                 C + + 03
                                 C++11
2011
       ISO/IEC 14882:2011[22]
       ISO/IEC 14882:2014[23]
2014
                                 C++14
       ISO/IEC 14882:2017[8]
2017
                                 C++17
2020
       w trakcie prac
                                 C++20
```

- » Współczesne kompilatory implementują w całości C++11, nowsze wersje są zazwyczaj częściowo wspierane
- » 1985 pierwsza wersja języka, upubliczniona ale niepełna
- » C++98 pierwsza wersja standardu ISO


```
ISO/IEC 14882:1998[20]
1998
                                  C + + 98
       ISO/IEC 14882:2003[21]
2003
                                  C + + 03
                                 C + + 11
2011
       ISO/IEC 14882:2011[22]
       ISO/IEC 14882:2014[23]
                                 C++14
2014
       ISO/IEC 14882:2017[8]
                                  C++17
2017
2020
       w trakcie prac
                                  C++20
```

- » Współczesne kompilatory implementują w całości C++11, nowsze wersje są zazwyczaj częściowo wspierane
- » 1985 pierwsza wersja języka, upubliczniona ale niepełna
- C++98 pierwsza wersja standardu ISO
- » Główne wydania duże zmiany


```
ISO/IEC 14882:1998[20]
1998
                                   C + + 98
       ISO/IEC 14882:2003[21]
                                   C + + 03
2003
2011
       ISO/IEC 14882:2011[22]
                                   C + + 11
       ISO/IEC 14882:2014[23]
2014
                                   C + + 14
       ISO/IEC 14882:2017[8]
                                   C + + 17
2017
2020
       w trakcie prac
                                   C++20
```

- » Współczesne kompilatory implementują w całości C++11, nowsze wersje są zazwyczaj częściowo wspierane
- » 1985 pierwsza wersja języka, upubliczniona ale niepełna
- » C++98 pierwsza wersja standardu ISO
- » Główne wydania duże zmiany
- » Wydania pomocnicze bugfixy

- » Usprawniona inicjalizacja obiektów
- » poprawiono 93 błędy w języku
- » poprawiono 125 błędów w bibliotekach standardowych

błędy == defekty

- » Ulepszone obszary: programowanie generyczne, obsługa wielowątkowości, jednolite inicjowanie, wydajność.
- » Najważniejsze rozszerzenia języka:
 - wyrażenia lambda
 - typ auto: auto x=0;
 - jednolita inicjalizacja obiektów int *a=new int[3] {1,2,3};
 - nullptr: void f(int); f(char *); f(0) niejednoznaczne
 - częściowy garbage-collector
 - sprytne wskaźniki std::smart_ptr
 - referencja do r-wartości
 - uogólnione wyrażenia stałe
 - pętla for oparta na zakresie for(auto &x : my_tab){...}
 - i wiele innych: https://en.wikipedia.org/wiki/C%2B%2B11

- » Bugfixy + kilka "pomniejszych" rozszerzeń i doprecyzowań:
 - return o typie auto: auto f(int i){ return 2*i; }
 - rozszerzenia w obszarze wyrażeń lambda
 - doprecyzowanie constexpr
 - separator cyfr: 1'000'000 zamiast 1000000
 - binarne literały **0b**
 - literały definiowane przez użytkownika (np. 60s sekund)
 - poprawki i optymalizacje dynamicznego zarządzania pamięcią
 - słowo kluczowe deprecated
 - 4 nowe funkcje związane z generowaniem liczb losowych
 - i wiele innych: https://en.wikipedia.org/wiki/C%2B%2B14

- » Duże wydanie:
 - nowe literally UTF-8
 - if/switch z inicjalizatorami zmiennych
 - zmienne inline
 - zagnieżdżenie przestrzeni nazw
 - uaktualnienia w wyrażeniach lambda
 - nowe funkcje języka związane z meta-programowaniem (constexpr if, fold, auto jak parametr szablonu, ...)
 - rozszerzenia w bibliotece standardowej:
 - std::string_view, std::byte, std::optional, std::any...
 - i wiele innych: https://en.wikipedia.org/wiki/C%2B%2B17

» Propozycje:

- Concepts (rozszerzenie wzorców)
- modyfikacji/rozszerzenia w wyrażeniach lambda
- trójstronny operator porównania <=>
- współprogramy (ang. coroutines)
- pamięć transakcyjna alternatywny sposób synchronizacji pomiędzy wątkami
- mechanizm refleksji (modyfikacja programu w run-time)
- metaklasy
- rozszerzenia w obrębie programowania sieciowego
- i wiele innych: https://en.wikipedia.org/wiki/C%2B%2B20

ToDo czy to wszystko?

Dziękuję